

IN MEMORIAM JONUI TIČKAI



1935-01-09 – 2014-12-02

Šaltą 2014 m. gruodžio 2 dieną, sustojus širdžiai, eidamas aštuoniasdešimtuosius metus mirė mūsų bičiulis Jonas Tička. Jonas buvo ilgametis Lietuvos pensininkų sąjungos „Bočiai“ tarybos bei valdybos narys, turėjęs įždininko ir ūkinių reikalų tvarkytojo pareigas. Tai buvo gerbiamas, visada geros nuotaikos, pareigingas ir visų mylimas žmogus, į kurio tvirtus pečius visada buvo galima atsiremti ir prireikus sulaukti pagalbos.

Jonas Tička gimė Rokiškio apskrities ūkininkų Onos Prascieniūtės ir Boleslovo Tičkų šeimoje Pakriaunio kaime. 1942–48 m. mokėsi Kriaunų pradinėje mokykloje, toliau Obelių vid. mokykloje. Vaikystėje stipriai išgyveno Lietuvą užgriuvusios okupacijos siaubą, kai 1944 m. lapkričio 20 d. apylinkėse siautėję NKVD baudėjų būriai nušovė jo tėvą Boleslovą, dėdę Izidorių, dar keliasdešimt gretimuose kaimuose ūkininkavusių vyrų.

1949 m. balandžio 20 d. keturiolikmetis Jonas kartu su motina, jos broliu ir brolio tėvais buvo ištremti į Sibiro Irkutsko sritį, Čeremchovo rajoną. Čia anksti prasidėjo jo darbo biografija. Plytinės gyvenvietėje dirbo akmenskaldžių šachtoje, darbininku miško sandėlyje, statybose. Siekdamas mokslo šviesos ir 1958 m. baigęs Irkutsko technikos mokyklą, dirbo elektromonteriu, o vėliau – „Irkutskenergo“ energijos realizavimo skyriuje.

1962 m. Irkutske Jonas Tička vedė Vandą Valikonytę, tais pačiais metais iš tremties (reabilitavimą patvirtinanti pažyma buvo išduota tik 1976 m.) sugrįžo į Lietuvą. 1963 m. Tičkų šeima susilaukė dukters Rimos, 1967 m. jiems gimė sūnus Vidmantas.

Lietuvoje 1963–1964 m. Jonas dalyvavo elektrifikuojant Trakų, Molėtų, Širvintų ir kt. rajonus. 1967 m., baigęs Kauno politechnikos institutą, įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1977 m. birželio 27 d. Jonas Tička buvo paskirtas Vyriausiosios gamybinės energetikos ir elektrifikavimo valdybos Energijos realizavimo įmonės direktoriumi. 1984 m. Jonui Tičkai buvo suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. 1991 m. įmonė tapo Lietuvos valstybinės energetikos sistemos filialu, kurio direktoriumi Jonas išdirbo iki 1999 m. rugpjūčio 18 d.

Išėjęs užtarnauto poilsio, J. Tička, įsijungė į aktyvią savanorišką visuomeninę veiklą. Šalia pareigų LPS „Bočiai“ valdymo organuose, jis dalyvavo Lietuvos energetikų senjorų klubo (LESK) veikloje, mėgo kraštiečių sueigas, dainavo tremtinių chore. Jono Tičkos neišsenkantis optimizmas, darbštumas, veržlių idėjų įgyvendinimas, ne kartą suteikta parama, pagalba ar paguoda ilgai išliks jį pažinojusiųjų žmonių atmintyje.

Mielasis buvęs bičiuli Jonai Tička, mums, bočiams, labai trūks Tavęs. Nuėjęs savo sudėtingą gyvenimo kelią, ilsėkis amžinojoje ramybėje Vilniaus Rokantiškių kapų tyloje.

Su nuoširdžia užuojauta Jono Tičkos šeimai ir artimiesiems –
Lietuvos pensininkų sąjungos „Bočiai“ valdyba.